2017. március - XVI. évf. 3. sz.

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

MIÉRT GYÓNJUNK?

Nem olyan rég vagyok pap, ezért még emlékszem arra a misztikus félelemre, ami körbelengi a gyónást, tudod, ami azt a bizonyos gyomorgörcsöt okozza, mielőtt belépsz a gyóntatószékbe. Ilyesmi kérdések kavarognak benned: Mit fog gondolni rólam? Hogyan fog rám nézni ezek után? Hogy mondjam el neki a legcikibb dolgokat, hogy lehetőleg ne figyeljen fel rá, vagy ne kérdezzen bele? Lehet, hogy mégis inkább a szomszéd kerületbe/ városba/ országba/ bolygóra kellett volna átmennem egy teljesen ismeretlen laphoz? Átkerülve a rács túloldalára, már csak mosolygok ezeken a félelmeken. Azt is elmondom, hogy miért: 3+1 oka van!

1) Még csak két éve gyóntatok, de azt hiszem kijelenthetem, hogy nem tudsz meglepni. Több okból is. Egyrészt egyáltalán nem véletlen, hogy Isten épp ezt a 10 parancsolatot adta az emberiségnek, nagyon gyanús, hogy pontosan ismeri az emberi lelket (nem meglepő, hiszen ő teremtette), így amivel küzdesz – bár te magad egyedi és csodálatos teremtménye vagy Istennek! – valószínűleg egy jól ismert probléma, tehát hallottam már, nem egyszer. Másrészt ne felejtsd el, hogy én is ember vagyok, és nem azért ülök a rács túloldalán, mert soha nem követtem el bűnt, hanem épp ellenkezőleg: azért tudok a segítségedre lenni, mert valószínűleg nagyon hasonló dolgokkal szembesülünk az életünkben. (Képzeld, én is eljárok gyónni.)

2) Fontos tudnod, hogy nem úgy nézek rád, mint egy utolsó bűnösre, aki nem érdemli meg, hogy éljen, hanem mint barátomra, aki megbotlott. Valahogy úgy képzelem el ezt az egészet, mint például amikor profi sportoló akarsz lenni, de amikor elkezded az edzéseket, még sokszor elvéted a mozdulatot, bénázol, és néha lesérülsz. A szentté válás útján is ez történik. Az erényeket csak gyakorlással lehet elsajátítani. A gyakorlás pedig azt jelenti, hogy ha hibázok, kijavítom. Tudnod kell, hogy nem vagy egyenlő a bűneiddel, mi több, nyilván azért vagy itt, mert te sem tartod jó dolognak amiket tettél, és nem akarod többet elkövetni őket. Amikor eljössz gyónni, én nem egy bűnözőt látok, hanem egy bátor embert, aki nem adja fel. Ahogy egyik paptestvérem megfogalmazta:

„A gyónás nem a bűneink felhánytorgatása, hanem megszabadulás attól, ami egyáltalán nem vall ránk.”

3) Amúgy meg elfelejtem. Hiszed vagy nem, tényleg. És nem csak akkor, ha rács van közöttünk, és nem csak akkor, amikor negyvenen gyónnak egymás után. Egyszer elhívtak egy lelkigyakorlatra, hogy az összvissz nyolc résztvevőt gyóntassam meg. Nem volt több negyven percnél az egész, majd ahogy jöttem ki a gyóntatószobából, az egyikük jött velem szemben, és boldogan újságolta, hogy amiről beszéltünk, máris megoldódott, én pedig néztem rá bután, hogy miről is beszél. Persze biztosítottam, hogy együtt örülök vele. Nem tudom, hogy a kegyelem, vagy a pszichológia, vagy a kettő együtt, vagy csak egyszerűen arról van szó, hogy amint kilépsz a gyóntatószékből, én már a következő emberre koncentrálok, de egyszerűen elfelejtem, hogy miről beszéltünk. Mindemellett természetesen nem is töröm magam, hogy megjegyezzem, hiszen a gyónásban az a legjobb, hogy még Isten is elfelejti, amit elmondtál. Ez a bűnbocsánat lényege!

+1) A gonosz az, akinek igazán van oka félni.

És fél is veszettül. Ugyanis a gyónás egy „mini” ördögűzés, megtöri a Sátán befolyását az életeden, azokon a területeken, amiket a gyónásban Isten elé társz. Talán te is érezted már, hogy megkönnyebbülsz a gyóntatószékből kilépve, és utána erősebb vagy a kísértésekkel szemben. Igen, mert a gyónás megszabadít. Épp ezért nagyon veszélyes bármit is elhallgatni, mert az elhallgatott bűnhöz kapcsolódó kötelék megmarad. És ha csak egyetlen lánc is marad rajtad, akkor nem vagy szabad.

Úgyhogy bátran menj el gyónni, és legyél büszke magadra, hogy harcolsz a bűneid ellen, mert Isten büszke rád! (És én is, ha ez számít valamit…)

Hodász András
kép: lifezette.com

Tartalom:

Arckép 2
Mutasd ki szereteted!..... 3
Házaspár Találkozó 4
Reményünk csillaga – Fatima 5
Gyümölcsoltó Boldogasszony 5
A hónap szentje 6
Ki(s)olvasó, rejtvény, színező 7
Táborok, Események 8

ARCKÉP

Kedves Olvasó!

Szeretnénk folytatni a már megkezdett sorozatot, ahol bemutatásra kerülnek a közösségünkhöz tartozó személyek, családok, akik évek óta vagy generációkon keresztül tettek és tesznek szívből, szeretetből a mi kis közösségünkért.

Most mégis egy olyan személyt, családot szeretnék bemutatni, akik nem olyan régen költöztek Kistarcsára, de szívből és szeretetből tesznek és szerveznek közösségi programokat.

A fő mozgatórugó: *Bálint Brigitta*

Kedves Brigi, néhány éve ismertünk meg igazán! Tudomásom szerint Erdélyből települtetek át Magyarországra.

Néhány mondatot mondanál magatokról?

Férjem *Bálint András Arnold,* mindketten a Pázmány Péter Katolikus Egyetem nappali tagozatán végeztünk. Én ez után az öt év után még elvégeztem a Semmelweis Egyetemen a három éves lelki gondozói szakot is.

Idén tizenhárom éves házasok leszünk, három gyermekünk van: Tamás tizenkét éves, a gödöllői Premontrei Gimnáziumban tanul, Anna kilenc éves, a Szent Imre Általános iskolában tanul, András hat éves, nagycsoportos. Férjem informatikusként dolgozik, én pedig a kistarcsai Flór Ferenc Kórházban lelkigondozó vagyok.

Elmesélnéd, mikor és hogyan jöttetek Magyarországra, hogy találtatok Kistarcsára?

1998-ban jöttünk át Erdélyből, akkori terveink szerint „csupán öt évre, egyetemre”. Aztán út közben kiderült, hogy a Jóistennek más volt velünk a terve. Mi meg huszonegy néhány évesen, szeretteinktől és ezáltal a mindennapos terelgetéstől is távol, szívvel-lélekkel figyeltünk arra a belső hangra, ami segített eligazodni nap, mint nap a budapesti forgatagban. Akkori lelki vezetőink segítségével próbáltuk meghallani, hogy mire hív, merre terelget minket a Jóisten. Őszintén elmondhatom, hogy nem volt fiatalon könnyű erre az iránytűre ráhangolódni, de kaptunk erőt is hozzá és soha nem csalódtunk Benne.

Kistarcsáról már gyerekként is elég sokat hallottunk, mert plébánosaink évente többször is megfordultak a Kiszel és a Könyves családnál, egyetemistaként pedig néhányszor mi is meglátogattuk a Könyves családot, akik szívesen fogadtak mindig minket.

Erdélyben is ilyen aktívan részt vettetek az egyházközségetek életében?

Szülői házunk odahaza a templom és a plébánia udvarával szemben helyezkedik el. Négy testvéremmel együtt én úgy nőttem fel, hogy a harangszó és a plébános atyák napi vendégek voltak nálunk, természetes volt az, hogy az egyházközségi teendőket a magunkénak éreztük. Édesanyám és édesapám a maguk egyszerűségében nemcsak a közösség életében vettek részt, hanem a templom és plébánia körüli munkákat is mindig örömmel és szeretettel segítették, legyen az templomtakarítás, kertkapálás, Úrnapi oltárállítás stb. Gyerekként vasárnapi zsoltárokat, Passiót stb. énekeltem, cseperedő fiatalként pedig a falu életét megmozgató programok szervezésében is aktívan részt vettem.

Hogyan, ki segített a kistarcsai közösségbe való bekapcsolódásba?

Amikor első gyermekünket vártuk és az első kis lakásunkat terveztük vásárolni, akkor egy nagyon fontos szempontunk volt, hogy falura költözünk, és valaki ismerősünk legyen ott, ahová költözünk. Akkoriban Kistarcsa még falu volt és mivel itt csak jó tapasztalatunk volt mind emberi, mind lelki szinten, ezért elég gyorsan döntöttünk mellette.

A hosszas lakásvásárlási folyamat végén úgy költöztünk ide, hogy a már négy hónapos első gyerekünket nem kereszteltük meg Budapesten a domonkosoknál, ahová akkor tartoztunk, hanem úgy döntöttünk, hogy ahol lakni fogunk, ott fogjuk megkeresztelni, hogy ez legyen a mi első kötődésünk a közösséghez. Ezután nem sokkal bekapcsolódtunk a Mécs családközösségbe is, ahol nagyon örültek nekünk. Mi pedig a mai napig hálásak vagyunk ezeknek a családoknak a szeretetteljes viszonyulásukhoz minden téren.

Csupa lendület jellemzi tevékenységedet: a Fonó megalakulása, annak vezetése; a rendezvények mint pl. a Hagyományélés vagy a legutóbbi Adventi Csodaélés megszervezése. Mi az, ami inspirál?

A Jóisten vezetését egész életemre visszatekintve érzem, mindenhol, mindenben, még a legnehezebb időszakokban is. A tapasztalt fájdalmak és nehézségek örömre fordulása olyan lendületet ad, amire nap, mint nap rá tudok hagyatkozni. Ebben a szemléletben természetesen nagyon sokat köszönhetek a szüleimnek, a jezsuitáknak és a ferences atyáknak is. Az ember, ha azt teszi, ami őszintén a szívéből fakad, akkor abban van erő, van kreativitás és nagyon sok öröm is, amit az ember nem tud magának megtartani. Szeretné, hogy minél többen örüljenek, és együtt is haladjanak azon az úton.

Morus Tamásnak van egy nagyon mély mondata: „A hagyomány nem a hamu őrzése, hanem a LÁNG továbbadása”. Számomra ebben a mondatban benne foglaltatik a lelki élet, a hagyományos élet és a közösségi élet is, amit ha elég komolyan veszünk, nem lehet önmagunkban megtartani. Azt hiszem a tavaszi Hagyományélés és az Adventi Csodaélés mögött is ennek a lelkülete jelent meg és ezért volt akkor nagy öröm a közösségi együttlét is, mint ahogy a Fonós alkalmaink is

kivétel nélkül nemcsak alkotós esték, hanem lelki támaszok is vagyunk egymásnak.

Egy asszony mellé mindig kell egy támogató férj. Férjed mit szól ehhez a sok feladat- vállaláshoz?

Férjemmel mindketten eléggé együtt mozdulunk a közösségi életünk minden területén, ahogy a hétköznapi életünk részleteit is nagyon szoros együttműködéssel próbáljuk megoldani. Nálunk az a természetes, hogy közösen éljük a mindennapokat és ne feladatnak érezzük a közösségi dolgokat sem, hanem az életünk részének tekintjük.

„Család – Közösség – Munkahely" – ez a hármas hogyan tud összhangban lenni és maradni?

A mi életünkben legfontosabb a család és a családon belül is a lelki-érzelmi biztonság. Minden este közös imában adunk hálát a napunkért, kérjük a megbocsátást azokért a félreértésekért, amik nem úgy történtek, ahogy az építő lett volna. Ezek utána a közösségi élet is nagyon fontos nekünk.

Jó érzés, hogy azokkal az emberekkel, akikkel a mindennapokat éljük, nem csak ismerősök vagyunk, hanem mélyebben is kapcsolódni tudunk egymáshoz. Gyerekeinknek a plébániai közösség a második otthona, nagyon jól érzik itt magukat. Mivel férjemmel mindketten nagyon szeretjük azt a munkát, amit végzünk, ezért a munka után könnyedén tudunk váltani a családi és a közösségi lét felé. Egyelőre nem kell sok idő, hogy a különféle szerepeink között könnyedén váltani tudjunk. A tapasztalat szerint a háromlábú szék a legbiztonságosabb, nálunk pont e három rész által lesz kiegyensúlyozott az életünk.

A kistarcsai kórházban is szeretettel vagy a betegek iránt. Mi az, amivel bátorítani tudod őket a nehéz időszakukban?

Mivel magam is egy sebzett ember vagyok, ezért lényem mélyéről tudom és mélyen át is érzem, hogy a másiknak milyen érzés „betegnek" lenni. Igyekszem mindig ráhangolódni a másik ember lelki rezdüléseire, amiben az intuíciós (ösztönös megérzés) készségem általában elég jó tanácsadó.

Mondhatom úgy is, hogy ez az én karizmám, amiért hálás is vagyok a Jóistennek. Így nem igazán kell erőlködnöm ahhoz, hogy „kitaláljam", „kiagyaljam" mikor, mit és hogyan mondjak vagy tegyek ahhoz, hogy a másiknak jó legyen. Csupán igyekszem leegyszerűsödni olyannyira, hogy amikor leülök a másik ember mellé, akkor maximálisan „Jelen" tudjak lenni számára. És ebben a „Jelen-Lét"-ben egyszer csak megszületik számára valami, amire utána rá tud hagyatkozni, amiben megtalálja a maga válaszait, a saját útját. Keresztény emberként kimondhatjuk, hogy Jézus rajtunk keresztül meggyógyítja a másik embert, csak nekünk ehhez le kell szoknunk arról, hogy szépeket és okosakat mondjunk. A hallgatás, a meghallgatás és néhány jókor feltett kérdés az én „munkamódszerem, munkaeszközöm", amivel a legnehezebb időszakokban a betegek mellé le tudok ülni. Nyilván ez a legnehezebb, lehet is mindig fejlődni benne, hiszen rengeteg önuralom és belső ráhagyatkozás, feltétel nélküli odaadás stb. szükséges hozzá. Az alábbi vers elég szépen megfogalmazza, hogy mivé kéne formálódnunk, de mivel emberek vagyunk, mindig csak úton vagyunk…

Mindig csak adni
Az öreg kút csendesen ontja vizét
így telik minden napja.
Áldott élet ez, fontolgatom:
csak adni, adni minden napon.
Ilyen kúttá kellene lennem.
Csak adni teljes életemben.
Mindig csak adni?
Ez terhet is jelenthet!
Jó kút, nem érzed ezt a terhet?
Belenézek, tükre rám ragyog,
de hiszen a forrás nem én vagyok!
Árad belém, csak továbbadom,
vidáman, csendben és szabadon.
Hadd éljek ilyen kút-életet,
osszak áldást és sok-sok szeretetet!
Nem az enyém, Krisztustól kapom,
egyszerűen csak továbbadom.

Köszönöm a riportot!

Korbély E.

MUTASD KI!

Kedves édesapa, mutasd ki a szeretetedet!

... amikor apja meglátta őt, megszánta, elébe futott ... (Lk 15,20)

Bill Havens kenus jó eséllyel indult volna az aranyérem megszerzésére az 1924-es párizsi olimpián. De néhány hónappal a játékok kezdete előtt megtudta, hogy felesége nagy valószínűséggel éppen akkor fogja világra hozni első gyermeküket, amikor ő távol lesz. Az asszony azt mondta neki, hogy egyedül is végig tudja csinálni, de ez olyan mérföldkő volt, amit Bill nem akart kihagyni. Ezért mindenki meglepetésére otthon maradt. Örömmel fogadhatta 1924. augusztus 1-én megérkező fiát, Franket. Bár mindig tűnődött azon, hogy alakult volna a verseny, sosem bánta meg a döntését. Életét kisfiába fektette, és átadta neki az evezés iránti szeretetét. Huszonnégy évvel később az olimpiai játékokat Finnországban rendezték. Ez alkalommal a fiú, Frank vett részt a kenuversenyen. A versenyszám utáni napon Bill táviratot kapott fiától, Franktől: *Kedves Apa! Köszönöm, hogy vártál rám, amikor megszülettem. Most azzal az aranyéremmel jövök haza, amit neked kellett volna megnyerned.* Aláírás: *Szerető fiad, Frank.* Bill Havens azt akarta, hogy a családja tudja, bármi is történik, mindig ők vannak az első helyen. Ez hőssé tette egy Frank nevű kisfiú szemében. Bill megértette, hogy az érmek megfakulhatnak, a rekordokat megdöntik, az elért eredményeket gyorsan elfelejtik. Ezek a dolgok nem adnak igazi megelégedést. Akkor mi ad? A gyermekeid iránti szeretet, és az ő irántad való szeretetük. Jézus rámutatott, hogy még ha egy gyermek önfejű is, a szülő szeretete képes helyreállítani őt.

Elhanyagolod a családodat mostanában? Ha igen, azonnal tégy valamit ellene!

Ez az elmélkedés hangzó formátumban is meghallgatható a

www.maiige.hu honlapon

ÉLETSZENTSÉG A HÁZASSÁGBAN

A tavalyi Házaspár Találkozó után komoly vágyakozás éledt fel, hogy az ott megélt közös lelki élményeket ne csak évente egy alkalommal élhessük át, ezért néhány lelkes házaspár szervezésének köszönhetően, ősztől a MÉCS csoport mellett két újabb házas csoport is indult. Az egyik csoport a hónap harmadik keddjén, a másik pedig pénteken tartja összejövetelét. *Gorove László* és felesége *Krisztina* segítségét kértük ezeknek a csoportoknak az elindulásához, akik „A házasság művészete" DVD-t és munkafüzetet ajánlották az induláshoz. Az elmúlt időszak igazolta, hogy a házaspároknak szükségük van arra, hogy foglalkozzanak, törődjenek a házasságukkal, mélyebb beszélgetésekben megismerjék társuk gondolatait, érzéseit, és együtt, közösen egymást segítsék az életszentség útján.

Isten tervének a lényegéhez akkor és úgy tudunk eljutni, ha a házasság szentségét nagyon komolyan vesszük. Akik már megélték ennek az ajándéknak a mindennapos örömeit, azok igyekeznek tenni azért, hogy a szerelem csodája ne vesszen el az életükből. Olyan ez egy kicsit, mint amikor az Oltáriszentségben Jézussal találkozunk és a jelenléte napokig érezhető. Ha a házastársunk szerelmében Isten közelsége megelevenedik, akkor ez egy olyan bensőséges élmény és erőforrás a mindennapokban, amiért megéri időt és energiát áldozni. Kentenich atya, a Schönstatt megalapítója, mondja, hogy a házasélet az életszentség elsőrangú iskolája, hiszen a házasságban mindkét fél számára a másik java a legfontosabb, mindketten állandóan küzdenek a másik szerelméért. A hétköznapok sok alkalmat nyújtanak erre. Amikor személyiségünkben őszintén elajándékozzuk egymásnak magunkat, akkor az életszentség felé vezető útra léptünk. Mit is jelent szentnek lenni? *Bíró László* püspök atya tanítása szerint: Egyedül az Isten szent. Az ember annyiban szent, amennyiben átadja magát az egyedül szent Istennek, amennyiben életén átragyog az Isten szentsége. Egyik kortársunk így fogalmaz: szent az, akivel ha találkozunk semmi kételyed, hogy van Isten. *Thomas Merton* az Élet és életszentség c. könyvében tovább folytatja a gondolatot: a szentség az emberrel szolidáris Isten élete bennünk. És itt már közel kerülünk a házassághoz. A szentség képessé tesz bennünket a szolgálatra, vagyis arra, hogy

egymásra figyeljünk, amint Szent Pál fogalmaz: *Hordozzátok egymás terhét…!* (Gal 6,2) tehát a házasság egyszerre feltételezi és nekünk ajándékozza az életszentséget.

Az idei Házaspár Találkozón ezt a kicsit komolyabb témát szeretnénk körbejárni, megbeszélni, ebben lesz segítségünkre egész nap folyamán *Mészáros Domonkos* atya, aki domonkos szerzetes, a Szeretetláng mozgalom magyarországi lelkipásztori tanácsadója, a MÉCS országos közösség által szervezett MÉCS Napok (házaspároknak szóló lelkigyakorlat) vezetője. Akik ismerik Domonkos atyát, azok mind szeretettel és Istennek hálát adva emlegetik, mert emberszerető, nyitott szívű, Isten szeretetét sugárzó pap, kinek élete példamutató az életszentségre törekvőknek.

Minden házaspárt nagy szeretettel hívunk és várunk a plébániára 2017. április 22-én, szombaton délelőtt fél 10-től!

Közös áhítat, éneklés, előadás, ebéd, filmnézés, beszélgetés, a lelki nap programja. Este a záró szentmisén a házaspárokat gyermekeikkel együtt megáldja majd Domonkos atya.

A gyerekeknek játszóházat szervezünk, ahol felügyelnek rájuk, így a szülők nyugodtan részt tudnak venni a találkozón!

A hazaspar.kistarcsa@gmail.com címre várjuk a jelentkezéseteket.

Csicsiri Feri és Kriszta

Házastársak imája

Uram, segíts nekünk,
mindig emlékezzünk
arra a napra,
amikor megismerkedtünk,
és megszerettük egymást!
Segíts mindig meglátni a jót
a társamban és segíts,
hogy közösen tudjuk
megoldani gondjainkat.
Segíts kimondani egymás
iránti érzéseinket,
és tudjunk bocsánatot
kérni egymástól.
Uram kezedbe adjuk
házasságunkat! Ámen.

REMÉNYCSILLAGUNK FATIMA (1. RÉSZ.)

A 20. század húszas évei előtt alig hallott valaki Fatimáról. Egyszerű, hegyvidéki plébánia: központja volt a körülötte elterülő, 35-40 tanyának, és közel 2500 lelket számlált.

Ma már nemcsak az országban, hanem az egész világon alig akad ember, aki ne hallott volna Fatimáról. Különösen 1967 óta emlegetik, amikor a Szentatya, VI. Pál pápa is egyszerű zarándokként kereste fel e szent helyet, a természetfeletti események 50. évfordulóján.

A jelenések színhelye, a Cova da Irija (Szent Irén völgye), a világ köztudatában ugyancsak a Fatima nevet viseli. Helyi viszonylatban a plébániához több tanya tartozik. Fatimától csak néhány percre volt az Aljustreli tanya. Csoportban álltak az alacsony, de csinos, fehérre meszelt házak. Mindegyikhez udvar és kert tartozott. A lakosság szorgalmas és vallásos hegyi lakókból állt. Lakásuk ugyan kicsi és szegényesen egyszerű volt, de lelkük mélyén ott élt a katolikus hit nemes és magasztos érzése. Kis cserépzsindelyes házikókban laktak. A napsütésben szinte ragyogtak a hófehérre meszelt falak. A szobákban egyszerű asztal, a falon feszület függött, körülötte sűrűn szentképek.

E szerény kis faluban két házról kell külön szólnunk. Külsőre éppen olyanok, mint a többi ház, belül pedig két sógor lakik: *António dos Santos*, Maria-Rosa férje és *Manuel-Pedro Marto*, Olimpia de Jesus férje.

Az egyikben él António feleségével és gyermekeivel. A házigazda ötven éves, felesége negyvennyolc. Egy fia és hat lánya van. Közülük a legkisebb a Lúcia nevet kapta a keresztségben. 1907. március 22-én született. E gyermek szülei egyszerű, de nemes lelkű keresztények, akik nem féltek a gyermekkacagástól és egy-egy gyermek születését úgy tekintették, mint a jó Isten ajándékát.

Lúcia később szerzetesnővér lett, 1921-ben lépett be a Dorottya-rendbe, és néhány évet Spanyolországban élt, Vilarban illetve Tuy-ban. A Szűzanya ott is többször megjelent neki, és azt kérte, tartsanak ájtatosságot öt egymást követő szombaton: imádkozzák a rózsafüzért, elmélkedjenek a titkokon, gyónjanak és áldozzanak, hogy a Mária Szeplőtelen Szíve ellen elkövetett bűnöket jóvátegyék. Lúcia 1948-ban belépett a sarutlan kármelita rendbe, és a coimbrai Szent Teréz kolostorban élt haláláig. Később többször is ellátogatott Fatimába: 1946-ban, 1967-ben, 1981-ben is ott járt, hogy a jelenésekről készülő képek munkálatait segítse. Lúcia nővér 2005. február 13-án hunyt el Coimbrában, életének 98. évében.

Szűzanya bizalmasaivá választotta Francisco Marto-t (Ferenc) és Jácinta Marto-t, akik Lucia nővér unokatestvérei.

– Marto Francisco (Ferenc), 1908. június 11-én született Aljustrelben. Érzékeny és visszahúzódó természet volt, azért imádkozott és tartott bűnbánatot, „hogy az Úr Jézust vigasztalja”. Tüdőgyulladásban halt meg 1919. április 4-én, szülei házában. Földi maradványait 1952-ben vitték át a plébánia temetőjéből a fatimai bazilikába.

– Marto Jácinta, 1910. március 11-én született Aljustrelben, Ferenc húga. 1920. február 20-án halt meg egy lisszaboni kórházban, hosszú és fájdalmas betegség után – szintén tüdőgyulladásban –, minden szenvedését felajánlva a bűnösök megtéréséért, a világ békéjéért és a szentatyáért. Teljesen épen maradt holttestét 1951-ben helyezték örök nyugalomra a bazilikában.

A fatimai látnokok – Marto Ferenc és Marto Jácinta – boldoggá avatási pere 1952-ben indult, II. János Pál Pápa 2000. május 13-án avatta őket boldoggá.

(folytatjuk)

Forrás: P. Kondor Lajos SVD: Századunk Reménycsillaga Fatima
P. Kondor Lajos SVD: A fatimai Jácinta, A szűzanya pásztorlánykája

Összeállította: KA

GYÜMÖLCSOLTÓ BOLDOGASSZONY RÓZSAFÜZÉRE

Ezen rózsafüzér elimádkozása segít elmerülni abban a mélységes titokban, ahogy Isten Fia emberi testet öltött a Szűzanya közreműködésével. A rózsafüzér a hagyományos rózsafüzér segítségével imádkozható.

Bevezetés: Hiszekegy … Miatyánk … Üdvözlégy (háromszor) … Dicsőség ...

Üdvözlégy titkok:

1. aki az isteni Szeretet kisugárzása,
2. aki a megtestesült Ige,
3. akinek eljövetelét a próféták hirdették,

Tized (ötször): Miatyánk … Üdvözlégy (tízszer) … Dicsőség … Ó, bűn nélkül …

Ó, Mária …

Üdvözlégy titkok: (minden Üdvözlégy közepén mondjuk a titkot)

1. akinek fogantatását angyali köszöntésében nyilatkoztatta ki Isten,
2. akit szűzen méhedbe fogadtál,
3. akit az angyal a Magasságbeli Fiának nevezett,
4. akinek uralkodása soha véget nem ér,
5. akinek országa eljövendő,

Ó, Bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád menekszünk.

Ó, Mária, Édesanyánk, eljött már a te órád, csak egy szót szólj Szent Fiadnál és megmenekül a világ! Rózsafüzér Királynője, te vagy világ megmentője, ajánlj minket Szent Fiadnak, Boldogságos Szűz Anyánk. Ámen.

Befejezés: Boldogságos Szűz Mária, te, aki szabad akaratodból igent mondtál arra, hogy az örök Ige méhedben emberi testet öltsön, kérjük, árassz el a kegyelmed bőségével, hogy mi, akik Megváltónkat valóságos embernek valljuk, isteni természetének is részesei lehessünk. Krisztus, a mi Urunk által! Ámen.

(Forrás: Új rózsafüzérek c. könyv)
Összeállította: KA

NURSIAI SZENT BENEDEK

Napja egybe esik március 21-ével, a tavasz első napjával.

„Rómának vége” – így kezdődik Louis de Wohl Az Isten fellegvára (magyarul: Ecclesia, 1987, Budapest) című emlékezetes regénye. Ebből minden fontosat megtudunk Benedekről.

Alarich gótjai és Geiserich vandáljai foglalják el a herulok által megdöntött Nyugat-Római Császárságot. Itáliát egy ariánus eretnek kormányozza, de tovább működik a szenátus. Az „igazi rómaiak” egy része a Bizánccal való leszámolásra készül, de egy kis csoportnak elege van a vérontásból és a romokon terjedő erkölcstelenségből, inkább az evangéliumban keresik királyukat. Vezérük és atyjuk, Benedek 500 körül érkezik a fővárosba, hogy végül Cassinum hegyén (ma Monte Cassino) alapítsa meg kolostorát és az általa írt Regula alapján kormányozza rendjét. Kimentik az antik irodalom legjavát, művelik földjeiket (Ora et labora: Imádkozzál és dolgozzál!) és békességet hirdetnek. A helyzet akkor sem változik meg, amikor Justinianus fölszabadítja Rómát.

Szent Benedek rendje (a bencések) nem sokkal az államlapítás után telepedett meg Magyarországon és mondhatjuk, hogy a pálosokkal, ferencesekkel és piaristákkal együtt – de őket megelőzve – a legmagyarabb szerzetesrendrendnek tekinthetők. A háború előtt Pesten is volt gimnáziumuk (a későbbi Fazekas Mihály Gimnázium). Ide járt a bátyám, aki Bencés Hírlap néven osztálytársaival ott újságot is alapított 79 évvel ezelőtt, 11 éves korában (!). (Akkor még 4 osztályos volt az elemi iskola és ezután mehettek a gyerekek középiskolába, amit 1945 után megváltoztattak.) Ebben a diákújságban éppen március 21-én egy kis verse is megjelent „Te csúnya tavasz” címmel, amit a napokban együtt fedeztünk fel újra unokaöcsémmel (aki szintén a pannonhalmi bencéseknél végezte később a gimnáziumot). Így kezdődik:

Becsaptál bennünket, te rossz március huszonegy,
Fúj a szél, megjött a fagy, elfagyott a meggy.

Hát mondja még valaki, hogy nincsenek véletlenek!

Reméljük azonban, hogy az idén jobban járunk (Sándor, József, Benedek zsákban hozzák a meleget).

Szám László dr.

IMÁDSÁG

Nagyböjtre

Urunk, Jézus Krisztus,
föltámadásod ünnepéig
a nagyböjti időszakban élünk.
Arra szólít minket ez az idő,
hogy megtérjünk és megújuljunk
keresztény életünkben,
hogy többet imádkozzunk,
és odaadóbban gyakoroljuk
a testvéri szeretet
nagyszerű tetteit.

Ezért kérünk Téged:
Segíts minket,
hogy minden, amit teszünk,
Veled kezdődjék el
és Veled végződjék.
Erősíts minket jó szándékunkban,
hogy a nagyböjti gyakorlatok által
nindennap
egyre jobbak legyünk. Ámen.

Theodor Burzer nyomán

REJTVÉNY

Rejtvényünkben Jézusnak a sátán elleni elutasító válaszát fejtheted meg. A kísértéssel szemben nekünk is csak elutasító válaszunk lehet! **A vastagon keretezett négyzetek betűit kell összeolvasnod és beküldened** március 26-ig, (olvasható) névvel, életkorral a sekrestyében elhelyezett Olvasó-s dobozba, vagy emailen a kistarcsa@communio.hu címre, szintén névvel, életkorral ellátva.

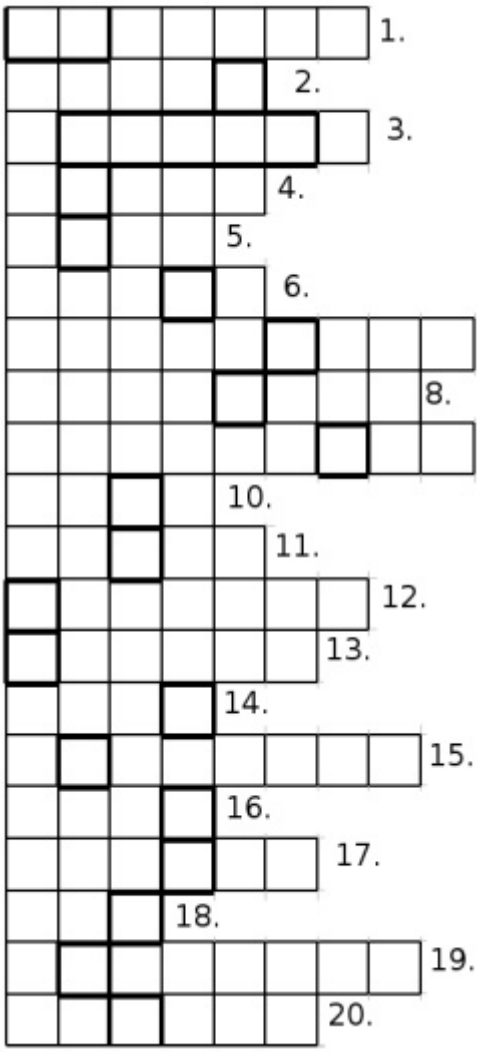

1. Ennyi napon keresztül böjtölt Jézus; 2. „A … a pusztába vitte Jézust”; 3. „Odalépett hozzá a … és így szólt.”; 4. „Ha … Fia vagy, mondd, hogy”; 5. „Ezt mind neked …, ha leborulva imádsz!”; 6. „Ekkor … azt mondta neki:”; 7. „Írva van: Nemcsak … él az ember.”; 8. „és íme, … jöttek és szolgáltak neki.”; 9. „Uradat, … imádd; 10. és … neki szolgálj!”; 11. „Erre ott hagyta őt a …, „; 12. „Én vagyok az út, az …, és az élet.”; 13. A nagyböjt első napja: hamvazó…; 14. Mit nem szabad enni nagyböjt péntekjein?; 15. „Mondd, hogy ezek a kövek változzanak …!”; 16. Hol telepített az Úristen kertet? (Teremtés); 17. Milyen levélből készített kötényt az első emberpár?; 18. „hogy kőbe ne … lábadat.”; 19. Isteni alkotás; 20. Apostol, aki Júdás helyett választottak meg.

SZÍNEZŐ

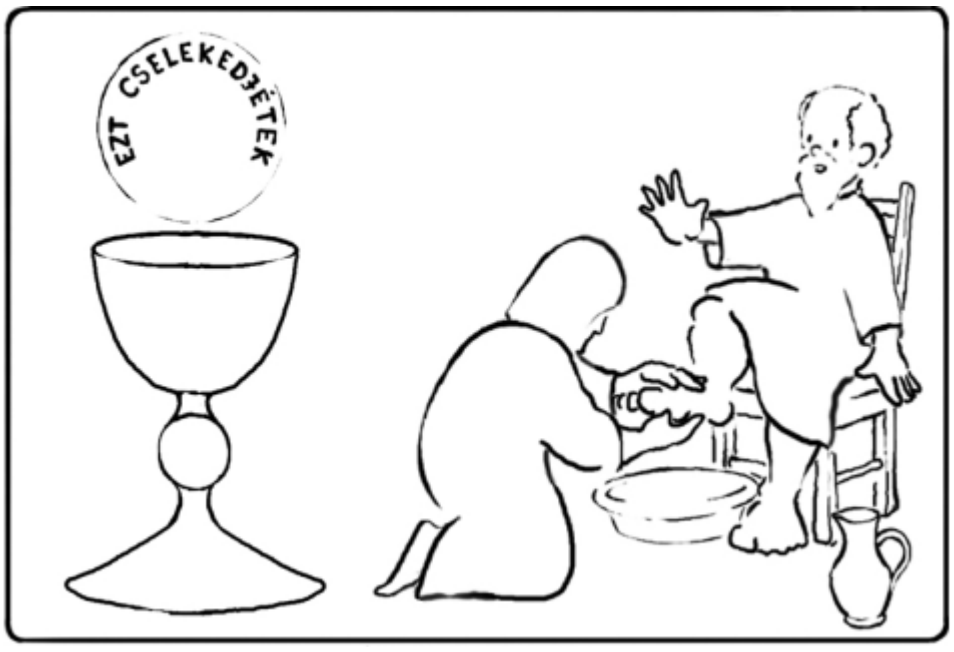

LEVÉL

Kedves gyerekek!

Most a hetedik levelet olvashatjátok a Kedves Ferenc pápa! című könyvből, amit Ivan, egy 13 éves kisfiú írt Kínából:

Őszentsége!

A nagypapám, aki nem katolikus, de semmi rosszat nem tenne, ha meghal, a mennybe fog jutni? Más szavakkal: ha valaki soha nem tartott bűnbánatot, mekkora bűnt kellett elkövetnie, hogy a pokolra kerüljön?

Isten áldja: Ivan

Ferenc pápa válasza pedig a következő:

Kedves Ivan!

Jézus nagyon szeret bennünket, és azt szeretné, hogy valamennyien a mennybe jussunk. Isten akarata az, hogy mindenki üdvözüljön. Jézus életünk utolsó pillanatáig elkísér minket, így mindig vele lehetünk. A látszat természetesen megcsalhat minket. Például néhány ember úgy gondolja, hogy ha nem követed betű szerint az egyház minden előírását, biztosan a pokolra kerülsz. Azonban Jézus ott van mellettünk egészen életünk utolsó pillanatáig, hogy üdvözítsen bennünket.

Egyszer egy asszony elment egy szent életű paphoz, akit Vianney Jánosnak hívtak, és Ars plébánosa volt Franciaországban. Az asszony elsírta magát, mert a férje öngyilkos lett, a mélybe vetette magát egy hídról. Az özvegy elkeseredett, mert azt gondolta, a férje biztosan a pokolra került. Ám János atya, aki szent volt, ezt mondta az asszonynak: „Tudja a híd és a folyó között ott volt Isten irgalmassága.”

Ferenc pápa

Franciscus

forrás: Kedves Ferenc pápa!
Jezsuita Kiadó, 2016.
http://jezsuitakonyvek.hu/

Az oldalt összeállította:
Vass Veronika rovatvezető

SZENTMISÉK RENDJE

hétfő: 18.30
kedd: 7
szerda: 17.30
csütörtök: 18 igeliturgia
péntek: 17.30 utána keresztút
szombat: **18** (elővételezett)
vasárnap: 7.30; 10.30
Görögkatolikus szent liturgia:
a hónap 1. és 3. vasárnapján 18 óra.
Nagytarcsán a hónap 2. és 4. vasárnapján lesz szentmise 11.30-tól.

IRODAI ÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

hétfő:	15–18
szerda:	10–12
csütörtök:	10–12
péntek:	15–17

ESEMÉNYEK

Március

• Nagyböjt péntekein **keresztútjárás** a templomban, melyet a közösségek vezetnek: 10-én a családosok, 17-én a Tanúságtevők, 24-én a Mária Légió, 31-én a ministránsok. Április 7-én az ifjúsági hittanosok, 14-én a plébános atya.
• 24-25. (péntek-szombat) **nagyböjti lelkigyakorlat** *Huszka Mihály* atya vezetésével, akit egyben köszönteni fogunk pappá szentelésének 40. évfordulóján.

Április

• 22. szombat 9.30-tól **Házaspár Találkozó** lelki nap a plébánián, *Mészáros Domonkos* OP atyával. Részletek a 4. oldalon olvashatók.

Május

• 13. Élő Rózsafüzér Zarándoklat.
• 28. Elsőáldozás.

ÜNNEPEINK

Március 1. szerda: Hamvazószerda
20. Szent József, a Boldogságos Szűz Mária jegyese
25. Urunk születésének hírüladása – Gyümölcsoltó Boldogasszony

Április

9. Virágvasárnap – Jézus bevonulása
13. Nagycsütörtök – Utolsó vacsora
14. Nagypéntek – Jézus szenvedése
16. Húsvétvasárnap – Jézus feltámadása
25. Szent Márk evangélista

KERESZTÚTON

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?
Reszketni, remegni az Olajfa-kertben...?
Elhagyatva lenni, egyedül a bűnnel...?
Szemben a Halállal, szemben a közönnyel...?

Adnád-e kezedet szorító kötélnek...?
Arcodat a gúnynak, lenéző köpésnek...?
Tudsz-e mellém állni fojtogató csendben...?
Az ostorozásnál eltakarnál engem...?

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szeretlek...?
Tudsz-e tűrni értem, hordani keresztet...?
Roskadva, remegve, föl, egész a célig...?
Akkor is, ha szíved ezer sebből vérzik...?

Tudod-e karodat szélesre kitárni...?
Az egész világért áldozattá válni...?
És tudsz-e pihenni úgy a kereszten,
hogy örvendezz rajta: mindig ezt kerestem...?

Tudsz-e mellém hágni...? A helyembe lépni...?
Magadat feledve életemet élni...?
Egészen eltűnni, elmerülni bennem...?
Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?

Szent-Gály Kata

TÁBOROK

Kedves hittanos Gyerekek és Szülők! A nyári programok szervezéséhez figyelmetekbe ajánljuk az egyházközség táborait!

• **Napközis táborok** a plébánián
június 19-23;
június 26-30;
július 3-7-ig.
Maximális létszám 30 fő/turnus, a jelentkezések sorrendjében. **Jelentkezni** a teljes összeg 6.500,- Ft/fő/hét befizetésével **május 31-ig lehet.**

• **Nagytáborunk** idei helyszíne Patca lesz. **Időpontja: július 16-21.**
A tábor költsége: 26.000 Ft/fő
Jelentkezési határidő: márc. 12.

• **Családtábor** Tatán lesz, július 27-30-ig. Részvételi díj: 16.000 Ft/fő. További információk és a jelentkezési lapok letölthetők a plébánia honlapjáról, illetve kérhetők a hitoktatóktól!
Méhes Zsuzsa +36 (70) 225-3060
Mátyás Ilona +36 (20) 576-7872
hitoktatók

1+1% FELAJÁNLÁS

Kérjük, támogassa a **Magyar Katolikus Egyház** szolgálatát adója egyházi 1%-ával! Egyházunk **technikai száma: 0011**. A másik 1%-kal kérjük támogassa egyházközségi alapítványunkat: **Kistarcsai-Nagytarcsai Római Katolikus Egyházközségért Alapítvány. Adószáma: 18270284–1–13.**

ÁLLANDÓ PROGRAMOK AZ EGYHÁZKÖZSÉGBEN

Helyszínek: ahol nincs jelezve, ott a plébánián van a program, T (templom)

• Hétfő: 9-12, **Tanúságtevők csoportja** minden hónap 2. hétfőjén, 10-12, **Baba–mama klub**;
18.30 mise énekelt **zsolozsmával** (T);
19.15 **Felnőtt hittan** kéthetente.
• Kedd: 15 óra, engesztelő imaóra (T)
• Szerda: 18-19.30, a **Vivace** Kórus próbája. 18.15, **Mária Légió** imaestje
• Csütörtök: 17.30 **szentségimádás** (T);
• Péntek: *elsőpénteken* ***egésznapos szentségimádás*** *(T – fűtési idényben a plébánián);* 19, **Fonó**, minden hónap utolsó péntekén. 19, **Bérmálkozók felkészítése** kéthetente.
• Szombat: 17 órától **rózsafüzér** közös imádkozása (T); 2. szombaton 18 órától gitáros mise (T)
• Vasárnap: A hónap 1. vasárnapján 16 órától vezetett szentségimádás.

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség
Felelős kiadó: Görbe József plébános Szerkesztés: Lauer Tamás;
Korrektúra: Bíró Ildikó; Készült 350 példányban
2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: +36 (30) 640-1359; +36 (28) 740-377
Honlap: kistarcsa.plebania.hu; nagytarcsa.plebania.hu
E-mail: kistarcsa@communio.hu; nagytarcsa.plebania@gmail.com